Embassy of Inclusive Society

The society we live in seems to embrace diversity, but is the work being done to actually become more just?
De maatschappij waarin we leven lijkt diversiteit te omarmen, maar wordt er ook echt gewerkt aan meer rechtvaardigheid?

Hosted by: World Design Embassies

Project Information (EN)

Learning and unlearning

If you look at public discourse and policy changes in the Netherlands, it seems like more space is being made for societal differences. Awareness of the importance of self-expression is growing, and there is more attention to the needs and long-fought rights of groups that have been historically marginalised. At the same time – whether it's due to increasing inequality, demographic changes and global crises – polarisation and societal gaps are rising. From opposing views during the Covid health crisis, the reactionary backlash to emancipatory movements to heated debates on national narratives. Society is facing challenges with effects cutting across social groups, such as a climate crisis globally and a pending care workers shortage in our ageing society nationally. In a time that calls for solidarity and shared responsibility, it feels like we keep moving further away from one another. While diversity and heterogeneity could offer us the richness of differences, they are still often seen as a problem.

From a solution-driven to a process-driven approach

When treating inclusivity as a problem, we think it needs solving. That results in temporary fixes, protocols and tokenism. Look at work culture as an example: high speed and performance pressures offer little space for actual change in how people relate to one another. While diversity and inclusion are high on the agenda of many organisations, they are often reduced to protocols on paper and vaguely formulated ambitions on paper. The solution-driven approach to inclusivity overlooks the deeper values of plurality and multiplicity and the transfer of power that is needed for real systemic change. Too often, efforts for inclusivity maintain the division of society into many sub-groups rather than searching for connections. What does it mean to be different in a way that is mindful and respectful of each other's humanity? It is a chance to evolve as a society, to grow together from and with our differences. This requires actively committing to a continuous journey. The Embassy of Inclusive Society thinks of inclusivity as an ongoing process of learning and unlearning.

Learning and unlearning

What do we need to (un)learn to live together with differences? Which skills, attitudes, practices, routines, and habits are essential for a society of belonging? And how can designers and makers play a role in crafting moments, tools and spaces for (un)learning? Learning and unlearning is a process-oriented approach where the value lies in the quest rather than the outcome. As part of this approach, the Embassy seeks to deepen existing relationships we have established with our partners and to build on past collaborations and efforts. We aim to make space for community-driven creative initiatives. Working towards a more inclusive society can be done by shedding light on the knowledge, skills, practices and activities existing within different communities rather than starting from scratch every time. With spatial experiments, we explore how different bodily needs can be facilitated in inclusive spaces. We challenge our thinking patterns so that different people can access, participate, and engage with one another. Practising inclusivity means building skills, tools, attitudes, and habits; building the inclusivity muscle requires constant training, strengthening and maintenance.

Projectinformatie (NL)

Leren en ontleren

Als je kijkt naar het publieke debat en de beleidsveranderingen in Nederland, lijkt het alsof er meer ruimte wordt

gemaakt voor maatschappelijke verschillen. Het besef van het belang van zelfexpressie neemt toe en er is groeiende aandacht voor de behoeften en lang bevochten rechten van groepen die van oudsher op de zijlijn hebben gestaan. Tegelijkertijd – of het nu komt door toenemende ongelijkheid, demografische veranderingen of wereldwijde crises – nemen polarisatie en maatschappelijke kloven toe. Van tegengestelde opvattingen tijdens de Covid gezondheidscrisis, de negatieve reacties op emancipatiebewegingen tot verhitte debatten over nationale verhaallijnen. De samenleving wordt geconfronteerd met uitdagingen waarvan de effecten dwars door sociale groepen heen lopen, zoals een wereldwijde klimaatcrisis en een dreigend tekort aan zorgmedewerkers in onze vergrijzende samenleving op nationaal niveau. In een tijd die oproept tot solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid, voelt het alsof we steeds verder van elkaar af komen te staan. Hoewel diversiteit en heterogeniteit ons de rijkdom van het verschil kunnen bieden, worden ze nog steeds vaak als een probleem gezien.

Van oplossingsgericht naar procesgericht

Wanneer we inclusiviteit als een probleem behandelen, denken we dat dit iets is dat opgelost moet worden. Dat resulteert in tijdelijke oplossingen, protocollen en tokenisme. Kijk naar de werkcultuur als voorbeeld: een hoge snelheid en prestatiedruk bieden weinig ruimte voor werkelijke verandering in hoe mensen met elkaar omgaan. Hoewel diversiteit en inclusie bij veel organisaties hoog op de agenda staan, zijn ze vaak niet meer dan protocollen en vaaggeformuleerde ambities op papier. De oplossingsgerichte benadering van inclusiviteit gaat voorbij aan de diepere waarden van pluraliteit en veelheid, en aan de machtsoverdracht die nodig is voor echte systemische verandering. Maar al te vaak houden inspanningen voor inclusiviteit de opdeling van de samenleving in vele subgroepen in stand, in plaats van te zoeken naar verbindingen. Wat betekent het om anders te zijn op een manier die rekening houdt met en respect heeft voor elkaars menselijkheid? Het is een kans om te ontwikkelen als samenleving, om samen te groeien vanuit en met onze verschillen. Dit vereist een actieve inzet voor een continu proces.

Leren en ontleren

De Embassy of Inclusive Society ziet inclusiviteit als een continu proces van leren en ontleren. Wat moeten we (ont)leren om samen te kunnen leven met verschillen? Welke vaardigheden, houdingen, praktijken, routines en gewoonten zijn onmisbaar voor een samenleving waarin iedereen erbij hoort? En hoe kunnen ontwerpers en makers een rol spelen bij het creëren van momenten, tools en ruimtes voor dat (ont)leren? Leren en ontleren is een procesgerichte aanpak waarbij de waarde eerder ligt in de zoektocht dan in het resultaat. Als onderdeel van deze aanpak probeert de Embassy de bestaande relaties met onze partners te verdiepen en voort te bouwen op eerdere samenwerkingen en inspanningen. We willen ruimte maken voor creatieve initiatieven vanuit de gemeenschap. Werken aan een inclusievere samenleving kan worden gedaan door ons te verdiepen in de kennis, vaardigheden, praktijken en activiteiten die binnen verschillende gemeenschappen bestaan, in plaats van steeds weer opnieuw te beginnen. Met ruimtelijke experimenten onderzoeken we hoe verschillende lichamelijke behoeften kunnen worden gefaciliteerd in inclusieve ruimtes. We dagen onze denkpatronen uit.

Image List

Filename	Caption	Credit
multiform-c-iris-rijskamp-copy-1-min_1692267738.jpg	Multiform - Gabriel Fontana	Iris Rijkamp

The images above are included in the ZIP under `/images`.